

Formaðurin tók uppáttur sína áskoðan sambart lógina og fannst at teimum báðum talarunum, sum bara talaðu sambart egði ynski uttan at byggja hetta ynski uppá lógina, ið sjálvandi mátti vera tað einasta, ið kundi avgera í hesari trætu. Viðvíkjandi tí, ið G. M. hevði sagt um skatt helt hann, at skattin vildu allir hava niður. Men eisini tað mátti gerast innanfyri lógarmarkid. Vit mátti álikna tað, ið vit máttu hava fyrri at uppfylla kommununar skyldu. Álíkingin var ólóglig, ífall hon varð sett minni enn tær fastu útreiðslurnar.

Aftaná ein stuttan orðadrátt enn varð málið beint til valnevndina.

So bað Joen Nolsøe um orðið uttan um dagsskránna, og leyp hann bleikur um enníð á »Føroya Social-Demokrat« fyrri tað, ið hann hevði skrivað viðvíkjandi valinum og kommununi. Sum vanligt kundi hann onga grund seta undir sítt álop, einasta, hann fann, var, at tað ikki skuldi vera satt, ið blaðið hevði skrivað um sparikassaskuldina. Kommunan hevði bara gildið renturnar, ongan avdrátt. So var talarin lens — og mátti setast.

Formaðurin helt, at tað kundi verði stuttligt og forvitnisligt at tikið ein orðadrátt um ný og fyrr í kommununi. Men hetta mál hevði fyrri stuttum verið til viðgerðar. Tá vóru teir stóru harrar ikki at hitla. Eldandi hava teir ikki hættað sær. Teir sögdust at mæla rundan um. Tann æraði seinasti talarin, segði nakar, hevði verið í fósdrunum. Men so fór hjartað ælðandi niður.... (J. N. tað passar ikki!) So segðist, í hvussu var: J. N. var heima, men kom kortini ikki á fundin! Sum allir vistu, stóð einki uttan tað sum satt var, í »F.S.D.« — skemt og teiti fínt har sum í flestu bløðum. Mentaðir menn skilja skemt, meðan býtingar kunna misskilja tað. Tað, ið F.S.D. skrivaði um kommununa her var hvørt orð satt. Sjálvandi! Eingin hevur enn kunnað rongt F.S.D. í álvars-málum. Satt var tað, hvørt orð, sum skrivað var um sparikassaskuldina. Sparikassin hevði, tá ið arbeidarafleiðing kom til, latið øll síni krav móti kommununi til sakforara. (Og kommunan hevði latið skattatannkrevjingina til sama sakforara. Allso: tá ið arbeidarafleiðing kom til var øll kommunan við krøvum og mótkrøvum í sakforarahondum. Kundi hon vera meiri falið? Tíðindam.) Men núverandi sóknarstýrið fekk hana úr aftur sakforarahondum. Hvussu nógv túnd eru ikki harvið spard? Seinasti æraði talar segði sjálvur, at sparikassarenturnar vóru goldnar. Avdráttur er deilvís goldin við — hetta er gjørt við at geva transportar uppá góðar menn hjá t. d. Joen Nolsøe. Hava hesir menn nú við endan av terminunum gjørt sína skyldu og gildið skattin, so er allur avdrátturin fyrri sein-

astu termin goldin. Hesir menn rinda skatt? Sigur J. N. væl, at teir ikki gera tað, so skemmir hann teir, og teir velja hann aldri aftur. Er tað ikki lógið at javnaðarmaðurin P. M. Dam má taka teir í forsvar móti J. Nolsøe?

Fast stendur, at sparikassin er orðaður, renturnar eru goldnar, deilvís avdráttur við, kontant og í góðum transportum. Sparikassin hevur fingið tað, ið hann hevur kravt, vit eru alto ajour har! Og hvat er at siga tí, um tað skuldi troðið eitt sindur í avdrátti í hesi tíð, tá ið øll, høg og lág, einstaklingar sum forættningar sokja um útseting, ja um moratorium? Joen Nolsøe hevur tess verið ikki mott so flyttuliga á sóknarstýrisfundum — tað kann vera tað sum ger, at hann ikki veit betri beskeð.

Joen Nolsøe vildi bara siga tað, at allar renturnar vóru ikki goldnar. P. M. Dam skuldi altíð gera eina flugu til ein elefant. Tað, sum sagt var av honum, skuldi standa fast. Eingin avdráttur var goldin (skrivarin: jú, avdráttur er eisini goldin!) Kanska eitt sindur, tað hevði einki uppá seg, helt J. N. við skrivarin og settist.

Formaðurin: Hvát skulu vit nú siga? Í áðni segði J. N. at renturnar vóru goldnar. Nú sigur hann, at tær ikki eru goldnar. So sigur hann, at eingin avdráttur er goldin fyrri í somu lotu at siga: Kanska eitt sindur er gildið. Tá ið J. N. ikki veit skil á tí, hann talar um, so skuldi hann kunna sær at tæta sína tungu. Eg skilji væl at Social-Demokraturnar hevur bitíð fast (sannleikurin er heiskur at hoyra!) Men tað ger bara illt verri at loypa so fram av.

Joen Nolsøe: Tað, sum eg havi sagt, stendur fast. Tað loysir seg ikki at tala meir um hetta.

Formaðurin: Ja, at tað stendur fast hjá seinasta æraða talar, skilji eg. Tað er ikki minni enn 3 Joen Nolsøer, ið allir standa fastir, skorðastir: Joen Nolsøe a, ið sigur, at sparikassarenturnar eru goldnar, Joen Nolsøe b, ið sigur at renturnar ikki eru goldnar, og Joen Nolsøe c, ið knappiga sigur, at tað kanska er so og kanska er so o. s. fr. Eg vil tí ássanna tey virkilig og einastu vísmansorðini hjá honum, at tað nyttar einki, væl at merkja hjá honum, at tala meir um hetta. Hann stendur jú fastir.

Joen Nolsøe var nú harmur og fór at brigða, at tað ikki somdi einum skúlalærara at brúka so vorðin orð í blaðnum (F. S.)

Formaðurin: Skúlalærarin stendur her. Tí hava sanniliga roynt at skotið bæði við skúlalærarum, fastum sum leysa skotum, kúlurnar hava singlað um oyruni. Men tað hevur ikki rinið við. Heilt óskaladur! Tvørtur móti: sterkari, dyggari í mótsæðini fyrri hvørt tykkara skam-

Færøernes Gensidige Forsikringsforening

afholder ordinær Generalforsamling den 21. Februar Kl. 6 i Thors-havn Klub.

Dagsorden:

- 1) Den i Lovens § 33 fastsatte.
- 2) Lovændringer.

Thorshavn, den 12. Januar 1938.

Bestyrelsen.

skendarálop. (Skotini hava verið so illa lódd, at tá ið buldríð er av og roykurin blástur burtur, standa teir, ið latið hava av, krútsvartir frá høvur til fót. Tíðindam.)

So var fundur lokin.

Tíðindamaður.

Føroyskur sorgarleikur.

Av N. A. Eidesgaard.

Gjøgnum árhundraðir hava mong í Føroyum havt tað vánaligt.

Her nýtist ikki at taka fram tíðina, tá ið fólk lógu deyð fram við strendur við tarablaði í munni.

Heldur ikki tørvar at nema við hungurskur føroyskra kerrara fyrri 50 til 70 árum síðani; tað eru onnur, sum verri hava verið. Eini hini verstu eru

Ljósmodúrkorini.

Nakað kom fram í »Føroya Socialdemokratie«, tá ið frú Sofia Anthoniussen í Fuglafirði hevði verið ljósmodúr í 25 ár.

Nú er heiðurskonan Hansina Hansen (Hansina í Fjós) avelli farin frá embætti sínum sum ljósamma í Havnini.

Hesa hending ætli eg at nýta og av frúni sjálvari fáa allar neyðturvilgar upplýsingar um hennara og systra starv í fólks tænastru. Tí henda kvinna hevur avbara gott minni, hevur mangt — um ikki alt — skriva upp og fram um alt: hon er álítandi og sannsøgl. Hon hevur heldur aldri spart seg í virki sínum, og í stríðnum fyrri betri korum ljósammunar og onnur almenn mál hevur hon sýnt eina orku sum fá onnur. Og nettupp tí er so nógv gott úrslit burtur úr.

Sjálvsagt er eisini nógv at takka hennara embættissystur, sum »last og brast« hava staðið líð um líð við henni í stríðnum. Og takkir teirra hava oftast verið illsi og trupulleikar, so sum verðin í mesta lagi er von at lona sínum bestu tænarum.

Men frúin og systir (Kolleger) hennara kenna óivað gleiðina av sjálvum virkinum og lata sær tað vera nokk.

Hvussu óhugsandi og stutt-skygd menniskir eru, kann eg sum ein teirra millum ikki umbera meg við at taka fram eitt dømi:

Fyrri 20 árum síðani — um tað bil, tá frú Hansen virkaði mest og eina best fyrri ljós-mammur og Føroyar í heild —

fóru mólstøðufólk hennara við ljótum orðum um hana, og fá sögdu so ílt um hana, at ikki onkur annar royndi at gera hana verri enn orðaljóði. Eg sum frilyntur unglingi var errin av at vera við í hesum hópi og trúði øllum í rámaslu álvaru — uttan at ána nakað um sjálvan sannleikan.

Men so fyrri einum 10 ella 12 árum kom eg at kenna hesa ljósammu persónliga. Tá skammaði eg meg tí hennara góðska, hennara sinnalag, hennara sociala virkislag — stult sagt: hennara góði karakterur var himin háur í samanburði við mín.

(Framhald).

Ófriðurin.

Kína. Kinamenn vilja ikki á nakran hátt tingast um frið, so leingi talan er um, at teir skulu missa land ella nakað av sjálvstýri sínum.

Spania. Á Teruelfrontinum hava fólkalokksmenn, ið at hinir ávassnað tað, tikið seg nakað fram. Har hevur alla vikuna staðið hart stríð, meðan á hinum frontinum nærmast tykist at verða fort skotgravar-kríg.

Tíðindi.

Gudstænasta.

3. sunnudag eftir tretlanda hevur J. Dahl, próstur, gudstænastu í Havnar kirkju.

Sama dag hevur Møller, prestur gudstænastu í Hests kirkju.

Frelsens Hær.

Söndag Kl. 11 Helligheds-møde. Kl. 2 Söndagsskole. Kl. 5 Friluftsmøde (hvis daarligt Vejr i Lokalet). Kl. 6 Bornemøde. Kl. 8,15 Frelsensmøde.

Mandag: Ungdomsforbundet.

Tirsdag: Møde i Lokalet.

Aheitan.

Í sambandi við teirri peninga-savnan, sum nýliga hevur verið um alt landið í Danmark, til frama fyrri hitt danska Diakon-issestiftilsíð, er tað ætlanin at savna inn pening eisini her heima hjá okkum. Við tað at hetta er eitt gott endamál og vit her í Føroyum eisini njóta gott av tí stóra og góða arbeiði, sum verður gjørt á Diakonissustift-ilsinum, eiga vit at taka lut í hesum máli og eftir førirumni styðja tað.

Í Sandagerði, 18.-1.-38.

J. Dahl.

Trolarakeyp.

Við »Isafold« fór Th. Thomsen, skipari, til Onglands at hyggja eftir einum trolara til felagið »Kimbit«. Um ein hós-

andi bátur er at fáa, rokna teir við at hann kann keypast og gerast til, so skjótt at hann kann rokka til Suðurlandsfiskiskapin.

Við »Dr. Alexandrine« fóru 4 ella 5 menn fyrri p/f »Trolara-felagið« til Keypmannahavn, m. a. Jens av Reyni, direkturur, Jacob Jensen, skipari, og Hillebert Andreassen, maskinmeistari. Um teir ætla at taka lán í Keypmannahavn, vita vit ikki, men harra Jens av Reyni helt, at teir keyptu trolara og sigldu hann til Føroyar, um bara ein hóska-andi bátur var at fáa.

Við »Tjaldur« fór Chr. Holm-Jacobsen, og millum manna sigst, at eisini hann fór at kanna líkindini fyrri trolarakeypi.

Neyðsignal?

Hóskvöldið um 9-tíðina kom boð frá Kirkjubø, at teir høvdu rækt við eitt skip, ið gjordi neyð-signalir og floytaði. »Smiril« og »Dr. Alexandrine« fóru at leita, og boð varð sent til »Islands Falke«, sum var í Suðuroy at koma norður at leita. — Leitað varð, men teir raktu ikki við nakað. »Leivur Øssurson«, ið lá fyrri Skopun, hevði eisini rækt við ljós, so alt tyðir uppá, at eitt skip hevur verið har og í vanda.

Leivur Øssurson, ið skal til Lofoten, lá í gjár á Vestmanna.

Tingingarnar millum fiskimenn og reidarar vóru uppafturlíknar í gjár kl. 4 s. p.

Lægevalg.

Medlemmer af Thorshavn og Omegns Sygekasse der maatte ønske at skifte Læge, maa give Meddelelse herom til Kassereren inden 8 Dage.

Thorshavn, 22. Jan. 1938

Bestyrelsen.

Hjartaliga takka

vit øllum teimum, sum við telegrammum og á annan hátt gleddu okkum á silvurbrúdleyps-degi okkara.

Jógvan og Olevine Joensen, Froðbæ.

Partplan for Ms. Dronning Alexandrine 2den Rejse 1938.

Fra København	26. Januar
— Thorshavn	28. —
— Vestmanna	30. —
— Reykjavik	30. —
Fra Reykjavik	31. —
— Isafjord	1. Februar
— Siglufjord	2. —
— Akureyri	2. —
Fra Akureyri	4. —
— Siglufjord	4. —
— Isafjord	5. —
— Reykjavik	6. —
Fra Reykjavik	7. —
— Vestmanna	8. —
— Thorshavn	9. —
— København	12. —

Det Forenede

Dampskibs-Selskabs

Ekspedition i Thorshavn.